

A tak dále. Jen není třeba mít pocit viny, jestli se to už stalo a vaše dítě má nějakou vrozenou nemoc. Za to vy nemůžete, to je jeho (tedy dítěte) osobní komplikace, vy jste jenom nástroj pro jeho příchod na svět v nemocném těle.

Proto než se začne s léčením, je třeba popřemýšlet o tom, nemá-li vaše onemocnění výchovné kořeny a nepomáhá-li vám uvědomit si chybnost některých vašich očekávání. A pokud má, je třeba co nejrychleji zrevidovat svůj pohled na myšlenky, kterým přikládáte nadbytečný význam a které vás tak udržují v dlouhodobém trápení. Jinak vám nepomůže žádné úsilí lékařů.

Nemoci těla od nemocí ducha

Tím končíme zkoumání různých příčin onemocnění. Ale zbyla ještě jedna vrstva onemocnění, která jsou vyvolána problémy v dalším našem jemnohmotném těle.

Jestli si vzpomínáte, tak v modelu člověka, který jsme přijali jako východisko, je ještě jedno *jemnohmotné duchovní tělo* a také to může být zdrojem onemocnění. Obvykle takováto onemocnění mají vrozený charakter.

Ani zdaleka se bohužel nerodí všechny děti zdravé. Někdy je nemoc novorozence následkem nesprávné činnosti zdravotnického personálu při porodu. Někdy je to následek nadbytečného trápení nebo nesprávného jednání matky v těhotenství. Ale někdy jakoby všechno bylo v pořádku, a přesto se dítě narodí nemocné fyzicky nebo psychicky. Proč se to stává?

Tady je třeba si připomenout pojem *dospělá karma*. Odrazí myšlenku mnoha východních učení o tom, že všechny činy, které v průběhu života člověk udělal, se sčítají. A pokud člověk nenapravit následky svých nesprávných činů (hříchů) v tomto životě, projeví se to na podmínkách jeho narození při příští inkarnaci.

Těmito „činy“ především rozumíme přeplnění akumulátoru prožitků negativními emocemi. Zemře-li člověk

s přeplněnou nádobou, přejde jeho duše na nejnižší patra jemnohmotného světa (astrálu) a odtud pak přichází na náš materiální svět v příštím životě. Přirozeně, že pak startovní podmínky pro výběr místa a podmínek narození nemá moc příznivé – nezasloužil si je. Zato se mu nabízí možnost žít v různě omezených podmínkách a v nich se zkusit očistit od předešlých chyb (odtud pochází výklad našeho světa jako karmické „čističky“).

Duše hříšníka nejspíš nemá možnost narodit se v dobrých podmínkách a v dokonale zdravém těle. Je dokonce možné, že si sama pro sebe vybere podmínky složitější a horší, aby se mohla rychleji očistit od předešlých chyb.

Proto je duši, která je zatížena minulými chybami při narození vybrána nervózní matka, která během těhotenství prožívá spoustu trápení. Porod u takového novorozence budou vést lékaři, kteří udělají několik chyb atd. Proto po narození bude člověk mít onemocnění různé závažnosti – v závislosti na úrovni hříchů, které nahromadil dříve. Nejspíš se narodí v rodině s nízkou úrovní příjmů a s vysokou úrovní konfliktů, v neúplné rodině atd.

Pokud se v těchto obtížných podmínkách člověk dokáže nezatvrdit a nenahromadí veliké výhrady k okolní skutečnosti nebo k životu vcelku (proč jsem nemocný a ostatní jsou zdraví!), splní jeho duše úkol, se kterým vstoupila do nynějšího života.

Ale to se stává bohužel zřídka. Narození v těžkých podmínkách, negativní programy od chybujících rodičů či výchova v agresivním prostředí vytvoří v člověku mnoho vnitřních negativních programů, které způsobí, že opět vznáší množství výhrad k životu, to znamená, hromadí nové hříchky. Pokus napravit někdejší hříchky v nynějším životě „se nepodařil“, lidská duše se nedokázala očistit, proto se bude situace opakovat i v následujícím inkarnačním cyklu.

Proto se dá předpokládat, že vrozená onemocnění jsou příznakem velké „dospělé karmy“. A rodiče, kterým se dítě s těžkým onemocněním narodilo, celkově jen vytvořili vhodné podmínky pro jeho narození, ale vůbec nejsou příčinou jeho onemocnění (dokonce ani když dělali všechno špatně, pořád se nervovali, idealizovali si pohlaví nebo zdraví dítěte atd.). Prostě duše dítěte, které má velkou zátěž minulých hříchů, si sama vybrala možnost narodit se právě těmto rodičům a předem věděla, jak jí s nimi bude těžko. Ale byla to právě volba dítěte, ne chyby rodičů. Žádné chyby rodičů nemohou být příčinou problémů dítěte – jsou to různé duše, které mají samostatný účet chyb (hříchů na osobním účtu v „nebeské bance“) a samostatně tyto účty vyrovnávají. I když tělesně mohou být spojeny v jedné rodině a vázány pokrevními pouty.

Takže nemocné dítě odpovídá jen za své osobní chyby. A člověk pak musí vynakládat mnohonásobně větší úsilí, aby žil v nemocném těle, a nehromadil přitom nové výhrady k Životu. Plně vyléčit vrozená onemocnění je velmi složitá a je potřeba společná práce lékařů, pacienta i rodičů.

Zdá se, že právě nastal čas předložit soubor výsledků této velké kapitoly.

Souhrn výsledků

1. Naše negativní mentální směrnice mohou vyvolat onemocnění fyzického těla.
2. První možná cesta k tomu, abychom si vytvořili onemocnění, je situace, kdy naše tělo realizuje negativní programy, které jsme získali od okolních lidí, z veřejných sdělovacích prostředků a z jakýchkoli jiných zdrojů.
3. Druhá cesta je možnost, že si sami „objednáváme“ onemocnění, protože ho z nějakých důvodů potřebujeme.
4. Třetí cesta je působení mentálního těla na naše zdraví. Je to situace, v níž život používá onemocnění pro zničení našich zbytečně důležitých idejí.
5. Nedá se objevit jednoznačné spojení mezi idealizací a konkrétním onemocněním. Zdá se, že život používá taková onemocnění, jež dokážou nejlépe zničit naše idealizace.

2.

Univerzální algoritmus léčení

Stále probíhá neustálé vyhledávání a studování nemocí na člověku. Kongresy a zase kongresy o nemocích. Samé nové a nové léky – samé nové a nové nemoci a nikdy tomu zjevně nebude konce, nezměníme-li tok svého vědomí...

Porfirij Ivanov*

Teď, když známe většinu příčin, ze kterých mohou vzniknout onemocnění, bychom se jich chtěli zbavit. A pochopitelně co nejrychleji. Ale jen na první pohled.

Proto buďme čestní sami k sobě a zamysleme se – opravdu chceme být zdraví?

* viz kniha *Léčba chladem*, Eugenika 2009

2.1 K čemu potřebujeme zdraví?

Mnozí lidé obětují spoustu času a sil na boj za zdraví. Ale zamysleli jste se nad tím, co se stane, když bude tohoto cíle neočekávaně dosaženo? Pak už to nebude tak jednoduché.

Představte si, že jsme zdraví – jaká hrůza!

Představte si, že jste se neočekávaně úplně uzdravili, stal se z vás naprosto zdravý člověk. Co se tím ve vašem životě změní? Čím se začnete zabývat? Opravdu to chcete, nebo jen prostě fantazíujete (budu běhat na lyžích, budu dělat rozcvičky, vyrazím na dálkový pochod)? Co vám brání dělat to všechno právě teď? Nejspíš nic. Navíc zároveň se zdravím budete muset mnohé změnit v ustáleném rytmu života, měnit návyky, přibírat si nové povinnosti atd. Ale kdo by to chtěl?

Takže ani zdaleka ne všichni lidé opravdu chtějí být zdraví, dokonce i když věnují veliké úsilí boji se svými onemocněními.

Co může způsobit, abyste si skrytě nepřáli být úplně zdraví? Takovýchto důvodů může být mnoho. Část z nich jsme probírali dříve, teď je zkusíme ještě jednou shrnout.

Přidají vám další zátěž

Jste-li dnes nějak nemocný, přistupují k vám starostlivě a nezatěžují vás naplno. Ale co bude, stanete-li se zítra naprosto zdravým člověkem? Váš šéf vás může dodatečně plně vytížit, přidat vám nové úkoly, začít vás posílat na služební cesty. Zkrátka on vám s velkou chutí začne otravovat váš ustálený život. A k čemu vám to bude? Zvykli jste si na svůj životní rytmus, vaše migréna (tlak, žaludek atd.) je dostateč-

ným důvodem pro to, abyste odmítali práce, které vám nejsou příjemné. A vy vůbec nemáte chuť měnit svůj život jen proto, že vaše onemocnění dospělo do své konečné fáze.

Vaši blízcí doma se také mohou radovat z vašeho zdraví a začnou vás aktivně zaměstnávat chozením na trh pro brambory, úklidem bytu nebo domu, zahrádkářskými pracemi na chatě a tak dále. A vy nebudete mít důvody, abyste mohli jejich prosby nebo požadavky jen tak odmítnout. Tak na co potřebujete být zdraví, když současně s ním dostanete celou kupu nových trampot?

Je třeba dělat i to nepříjemné

Ještě jeden nepříjemný důsledek uzdravení – zmizí důvod nedělat věci, do kterých se vám nechce. Chcete se vyhnout setkání nebo blízkosti s člověkem, který vám není příjemný – nemoc vám dávala dostatečný důvod, abyste se tomu vyhnuli. Ale jak to udělat, když jste už zdraví, si představit nedokážete, zejména trpíte-li idealizací vztahů nebo veřejného mínění. A takových variant, kdy nebudete mít důvody odmítnout záležitosti, které jsou pro vás nějak nepříjemné, může být velmi mnoho. Zkrátka uzdravení vám není k ničemu, dokud nenajdete jiné východisko ze situací, jež vám jsou nepříjemné.

Vybledne váš zářivý obraz

Ještě jedna příčina se přimlouvá za své onemocnění – skryté nebezpečí, že až budete zdravý, nezačnete plnit nějaké vnitřní povinnosti.

Velmi toužíte například denně běhat, chodit na procházky do lesa, v zimě se prohánět na běžkách. Upřímně si přejete to dělat, ale neděláte, protože máte tlak, záduchu, bolesti v zádech nebo nohách atd. Slíbíte si, že od zítřka (příštího víkendu, příští dovolené) to všechno určitě začnete dělat. Ale neděláte, protože jsou tu objektivní překážky, které vám brání vaše plány plnit – vaše bolístky.

A najednou se stane zázrak a zítra ty bolístky mít nebudete. Co potom, skutečně se postavíte na lyže nebo poběžíte? Sotva. Lenost, zvyk dlouho spát, dobře jíst a sledovat všechny televizní programy vám zabrání vaše vnitřní závazky splnit. A žádné objektivní příčiny typu nemoci, které by zdůvodnily vaši nečinnost, už mít nebudete. Nakonec se začnete stydět před sebou samým, že jste se projevil jako slaboch, fňukal a lenoch se slabou vůlí. Proto je lepší nechat si do zásoby pár bolístek a s klidným svědomím dál dlouho spát, dobře jíst a dívat se na televizi.

Zmizí nástroj pro manipulaci

Někteří lidé aktivně využívají své nemoci jako nástroj pro manipulaci okolím. Může být mnoho způsobů takové manipulace. Je možné lidi ze svého okolí přímo obviňovat: „To kvůli vám mám vysoký tlak! To vy jste mne dohnali až k nemoci!“ Je možné rodině vyhrožovat, že se s vámi něco stane, když nesplní vaše požadavky (přijít včas, někam nechodit, neznat se k nějakému člověku, kterého vy nemáte rád atd.). Pro zdůraznění bude možné vyvolat si maličké zhoršení nemoci, pak budou jednat přesně, jako by byli z měkkého vosku, a budou se bát vyvolat zhoršení vašeho stavu. Ale je možné jednoduše tiše trpět a mít na tváři odpovídající výraz, aby se lidé z vašeho okolí cítili provinile, protože oni tak netrpí. Tak nebo jinak prostě vnutíte všem pocit viny a s jeho pomocí jimi manipulujete.

Vaše nemoc vám tedy může dát nástroj k tomu, abyste působil na okolní lidi a nutil je dělat to, co vy považujete za potřebné. Možná si dokonce ani neuvědomujete, že takhle postupujete, prostě to tak vychází samo od sebe.

Ale teď si představte, že se zítra úplně uzdravíte. Vaši příbuzní si s ulehčením vydechnou a tryskem se vrhnou každý za svými záležitostmi; na vás naprosto zapomněli. Bude se vám to líbit? Sotva. To už je lepší být nemocný, ale mít nástroj pro kontrolu a uvádění svých idejí do života.

Ztrácí se smysl existence

O tom jsme už hovořili. Člověk potřebuje nějaký cíl, nějakou činnost, bez toho nemůže existovat. Jste-li nějak materiálně zabezpečeni (dům, důchod nebo pomoc od dětí), můžete přijít o stimul, který vás nutí žít. Obvykle se ovšem něco najde – výchova vnoučata, chata nebo zahrádka u domu. Žijete-li ale ve městě, nemáte chatu a vnoučata už vyrostli, začnete být naprosto neužiteční. Život ztrácí smysl a vy křečovitě hledáte, čím byste se mohli zabývat. Vtom vám přichází na pomoc váš organismus a předhodí vám dlouhodobou činnost – boj za zdraví. Ve vašem těle něco onemocní a vy se s elánem pustíte do boje se svým nemocným tělem. Pochopitelně že spěch v tomto případě není k ničemu. Je třeba pečlivě studovat svou nemoc – k tomu jsou nutné opakované pochůzky k lékařům, léčitelům, jasnovidkám, naučit se různým způsobům léčení sebe sama atd. Je třeba vyzkoušet všechny způsoby léčení, porovnávat je mezi sebou a uznat jejich naprostou neúčinnost ve vašem případě. Potom je třeba znovu pečlivě studovat vaše onemocnění atd. A potřebujete se uzdravit při takovém zajímavém procesu? V žádném případě! Tak to chodí ve většině případů.

Tato situace nastává někdy v rodinách, kde žena mnoho let sedí doma a nemá se čím zabývat. Tradičním únikem v těchto případech bývá boj se zbytečnými kilogramy. Nadváha ovšem není nemoc, ale času a sil spotřebuje víc než jiná onemocnění. Hlavní je v této činnosti samotný proces boje s nadváhou, a ne výsledek. Zejména proto se často táhne roky a ponechává možnost zabývat se touto poutavou prací ještě mnoho a mnoho let. Dokud to neomrzí.

Z hlediska metodiky Rozumná cesta je tíživá nespokojenost se svým zevnějškem idealizací krásy a zevnějšku. Kromě toho v průběhu boje s nadváhou vzniká obvykle idealizace cíle. Obě úspěšně brání tomu, abyste se naučila s klidem přijímat jakoukoli skutečnost. Pokud tohle nebu-

de, nebude ani trvalý výsledek v boji se zbytečnými kilogramy.

Chybějící důvody k sebeúctě

Další příčina, kvůli které může člověk dlouho stonat, je přání být v centru pozornosti, na očích, dokonce i když je k tomu nutné trpět silnými bolestmi. Byl jste významný člověk, všude vás obklopovali lidé, kteří vám dávali najevo úctu, byl jste v centru pozornosti. Potom to zásahem nějakých okolností zmizelo. Chce se vám vrátit předešlý stav a váš organismus vám přichází na pomoc. Rozvine se u vás komplikované nebo poměrně vzácné onemocnění, které k vám přitáhne pozornost mnoha lidí. Máte důvody jezdit po různých klinikách, seznámit se s nejvýznamnějšími specialisty a potom s hrdostí vyprávět známým, že vám profesor „X“ nepomohl, profesor „Y“ si také neví rady a vaší nadějí je teď profesor „Z“. Pochopitelně i profesor „Z“ bude v tomto případě naprosto bezmocný.

Podobá se to hledání smyslu života, ale všechno probíhá ve větším měřítku a se zapojením většího počtu lidí včetně velmi známých. Je třeba říci, že tuto hru hraje s uspokojením nemálo nemocných a s nadšením vyhrávají nad lékaři i léčiteli.

Popřemýšlejte, jestli se vám uzdravení vyplatí

Takže uzdravit se je pro mnoho lidí úplně k ničemu. Lepší je všechno nechat, jak to je. Už jste si na nynější stav zvykli, víte, co dělat při zhoršení. Sžili jste se se svou nemocí, stala se součástí vašeho života. A nechce se vám něco měnit, protože nikdo neví, co s tím nepochopitelným zdravím v budoucnosti bude.

Je-li to tak, má sotva smysl číst tuto knihu dál. Užívejte si života, ve kterém je i taková událost jako tato nemoc. Chápete, že ji k něčemu potřebujete, a jste jí za to vděčný.

Naučil jste se těšit se ze života bez ohledu na to, že máte různě složité bolístky.

Jestliže přesto trváte na tom, že chcete být zdravý bez ohledu na trampoty, které z toho plynou, má pro vás smysl přejít k následující kapitole knihy. A teď je čas na souhrn výsledků.

Souhrn výsledků

1. Téměř všichni lidé usilují o zdraví. Ale ani zdaleka ne všichni si uvědomují, co se stane, když se neočekávaně uzdraví. Jejich život se může stát daleko méně komfortní, než mají dnes, třebaže s nemocí.
2. Uzdravíte-li se, můžete dostat mnoho nové pracovní zátěže, které jste kvůli nemoci ušetřeni. Nebudete mít důvody odmítat nepříjemná setkání a další věci s tím spojené.
3. Uzdravíte-li se, budete muset začít plnit sliby, jež jste předtím dávali sami sobě. Jelikož je stejně nesplníte, začnete se za sebe stydět, a to je nepříjemné.
4. Uzdravíte-li se, nedokážete okolním lidem vnutit pocit viny, a tím s nimi manipulovat.
5. Pro některé lidi je boj za zdraví jediným životním cílem, proto uzdravení bude znamenat ztrátu smyslu života.
6. Takže zdaleka ne všichni lidé se ve skutečnosti potřebují uzdravit, a to je třeba si jasně uvědomit, aby zbytečně neutráceli čas a peníze na neúčinný boj s nemocemi, které velice potřebují.